

529

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 15 września 1938 r.

o wprowadzeniu w życie na pewnych obszarach Państwa niektórych przepisów ustawy o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec.

Na podstawie art. 15 ust. (3) ustawy z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 349) oraz w związku z ustawą śląską z dnia 15 czerwca 1936 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. Śl. Nr 16, poz. 28) zarządzam co następuje:

§ 1. Przepisy art. 6 — 11, 12 ust. (1) pkt 1 i ust. (2) ustawy z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 349) wchodzi w życie:

- 1) w zastosowaniu do bydła na obszarze: powiatu tarnogórskiego — w województwie śląskim oraz gmin: Gutkowo, Koziebrody i Raciąż (wiejskiej i miejskiej) w powiecie sierpeckim — w województwie warszawskim;
- 2) w zastosowaniu do trzody chlewnej na obszarze:

powiatu tarnogórskiego — w województwie śląskim;

- 3) w zastosowaniu do owiec na obszarze: gmin: Góry - Mokre i Przedbórz w powiecie koneckim — w województwie kieleckim oraz gminy Siechniewice w powiecie prużańskim — w województwie poleskim.

§ 2. W § 1 pkt 1) rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 czerwca 1938 r. o wprowadzeniu w życie na pewnych obszarach Państwa niektórych przepisów ustawy o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 382) skreśla się wyrazy: „gmin: Góry-Mokre i Przedbórz w powiecie koneckim,”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Poniatowski

530

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 27 września 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Komunikacji o podatku drogowym.

Na podstawie art. 12 ust. (8) ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 62, poz. 454) w brzmieniu art. 5 pkt 3) ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o poprawie finansów związków samorządu terytorialnego i o zmianie ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 455) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Art. 12, powołany w rozporządzeniu niniejszym bez określenia, oznacza przepisy art. 12 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 62, poz. 454) w brzmieniu art. 5 pkt 3) ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o poprawie finansów związków samorządu terytorialnego, i o zmianie ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 455).

(2) Paragrafy, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez określenia, oznaczają przepisy tegoż rozporządzenia.

§ 2. Suma podatku drogowego nie może przekraczać sumy wydatków związku samorządowego na budowę i utrzymanie dróg oraz na spłatę i oprocentowanie pożyczek długoterminowych, zużytych na cele drogowe, a w powiatowych związkach samorządowych również na zapomogi na cele drogowe dla gmin wiejskich i miast niewydzielonych, zmniejszonej o sumę wpływów budżetowych, mających specjalne przeznaczenie na cele drogowe.

§ 3. Wymiar i pobór podatku drogowego na rzecz pomorskiego i poznańskiego wojewódzkich związków samorządowych będzie dokonywany przez wydziały powiatowe i zarządy miejskie miast wydzielonych łącznie

z wymiarem i poborem tego podatku na rzecz powiatowych związków samorządowych i miast wydzielonych.

§ 4. (1) Łączne obciążenie poszczególnych kategorii płatników podatkiem drogowym na rzecz powiatowych związków samorządowych lub miast wydzielonych oraz na rzecz wojewódzkiego związku samorządowego nie może przekraczać norm, określonych w art. 12 ust. (3) i (4).

(2) Jeżeli stawki podatku drogowego, uchwalone przez radę powiatową lub miejską, łącznie ze stawkami tegoż podatku, uchwalonymi przez sejmik wojewódzki, będą przekraczały normy, zakreślone w art. 12 ust. (3) i (4), wówczas podatek drogowy pobrany będzie według maksymalnych stawek, określonych w tym artykule, zaś podział wpływów pomiędzy powiatowy związek samorządowy lub miasto i wojewódzki związek samorządowy będzie dokonany w stosunku do wysokości preliminowanych na dany rok budżetowy wydatków na budowę i utrzymanie dróg wojewódzkich oraz powiatowych lub miejskich, pokrywanych w myśl § 2 z wpływów z podatku drogowego.

§ 5. Wszelkie wpłaty, dokonywane przez płatników na poczet podatku drogowego, wymierzonego na rzecz powiatowego związku samorządowego lub miasta i wojewódzkiego związku samorządowego, podlegają zaliczeniu na rzecz tych związków w stosunku do wysokości stawek podatkowych uchwalonych przez te związki bądź też w przypadku, przewidzianym w § 4 ust. (2) — w stosunku do wysokości wydatków drogowych.

§ 6. Uchwała sejmiku wojewódzkiego o porozie podatku drogowego powinna być podana do wiadomości wydziałom powiatowym i zarządom miejskim miast wydzielonych na 3 miesiące przed rozpoczęciem roku budżetowego.

§ 7. Za wymiar i pobór podatku drogowego na rzecz wojewódzkich związków samorządowych związki te wypłacają wydziałom powiatowym i zarządom miejskim miast wydzielonych wynagrodzenie w wysokości 5% sum, osiągniętych tytułem podatku drogowego, przypadającego na rzecz wojewódzkich związków samorządowych.

§ 8. Rokiem podatkowym dla wymiaru podatku drogowego jest rok budżetowy.

§ 9. Nieruchomości stale zwolnione od podatku od nieruchomości na podstawie przepisów art. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o podatku od nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 14) oraz nieruchomości, wymienione w § 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 kwietnia 1936 r. o wy-

konaniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o podatku od nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 259) nie mogą być obciążone podatkiem drogowym.

§ 10. Podatkiem drogowym w miastach wydzielonych mogą być obciążone tylko nowo-wzniesione budowle oraz części nadbudowane i przybudowane, czasowo zwolnione od podatku od nieruchomości na podstawie ustawy z dnia 22 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 786), rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 września 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 508), ustawy z dnia 24 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 173) oraz ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 224).

§ 11. Obowiązek podatkowy w odniesieniu do nowo-wzniesionych budowli oraz części nadbudowanych i przybudowanych rozpoczyna się z początkiem następnego miesiąca po dniu, od którego rozpoczyna się bieg terminu zwolnienia od podatku od nieruchomości na zasadzie przepisów o ulgach dla nowo-wznoszonych budowli. Obowiązek ten gaśnie z końcem tego miesiąca, w którym wygasa zwolnienie od państwowego podatku od nieruchomości.

§ 12. Przez podstawę idealnego wymiaru państwowego podatku od nieruchomości należy rozumieć taką podstawę wymiaru podatku, jaką należałoby przyjąć według przepisów art. 6 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o podatku od nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 14), gdyby te nieruchomości nie korzystały ze zwolnienia od podatku od nieruchomości.

Dla nieruchomości, których użytkowanie rozpoczęło się w ciągu roku budżetowego, poprzedzającego rok podatkowy, podstawę idealnego wymiaru państwowego podatku od nieruchomości stanowi czynsz roczny, obliczony w stosunku do czynszu, należnego za okres użytkowania.

Dla nieruchomości, których użytkowanie rozpoczęło się w ciągu roku podatkowego, podstawę idealnego wymiaru państwowego podatku od nieruchomości stanowi czynsz należny za okres użytkowania, obliczony od chwili rozpoczęcia użytkowania do końca roku budżetowego w stosunku do czynszu, należnego za 1 miesiąc najmu lub dzierżawy.

§ 13. Sześcioletni okres ulg podatkowych, przewidzianych w art. 12 ust. (6), rozpoczyna się:

a) dla nieruchomości, które zostały obciążone kosztami pierwszego urządzenia ulic i placów przed dniem 1 października 1938 r. i dla których statutowe terminy płatności (bez względu na ilość rat) przypadają po tym terminie, oraz dla nieruchomości, które zostaną po- ciągnięte do pokrycia kosztów pierwszego urzą-

dzenia ulic i placów w okresie od dnia 1 października 1938 r. do dnia 31 marca 1939 r. — z dniem 1 października 1938 r.,

b) dla nieruchomości, które zostaną obciążone kosztami pierwszego urządzenia ulic i placów po dniu 31 marca 1939 r. — z początkiem tego roku budżetowego, w którym przypadnie termin płatności pierwszego nakazu płatniczego z tytułu obciążenia danej nieruchomości tymi kosztami.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na obszarze miast wydzielonych z dniem 1 października 1938 r., a na obszarze gmin wiejskich i miast niewydzielonych — z dniem 1 kwietnia 1939 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Sławoj Składkowski

531

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 października 1938 r.

w sprawie wprowadzenia zakazu przywozu pieniędzy w walucie czesko-słowackiej.

Na podstawie art. 7a dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 249) w brzmieniu nadanym dekretami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 sierpnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 488) i z dnia 3 paź-

dziernika 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 528) zarządzam co następuje:

§ 1. Sprowadzanie bez zezwolenia do kraju z zagranicy pieniądze w walucie czesko-słowackiej jest zabronione.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Państwowej w Warszawie.

Cena 20 gr

Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi w kraju 8 zł kwartalnie (32 zł rocznie). Władze, urzędy i instytucje państwowe oraz władze samorządu terytorialnego opłacają 6 zł kwartalnie (24 zł rocznie). Do prenumeraty zagranicznej dolicza się 4 zł kwartalnie (16 zł rocznie) tytułem porta pocztowego. Prenumeratę wpłacać należy z góry przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wносить należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Wszelkie wpłaty na Dz. U. R. P. wnosić należy za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe Dz. Ustaw 30-130.